

μπιλιέτο

μπιλιέτο, το, ουσ. [*<ιταλ. biglietto (= επισκεπτήριο, κάρτα, εισιτήριο)*], το μπιλιέτο. Υποκορ. **μπιλιετάκι, το** (βλ. λ.).

- του στέλνω το μπιλιέτο, του στέλνω το λογαριασμό για να τον πληρώσει: «επειδή ήξεραν στο μαγαζί πως ήταν ο πιο πλούσιος της παρέας, του 'στειλαν μετά το γεύμα το μπιλιέτο για τα περαιτέρω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας